

Algemene beschouwingen 2021

Wie niet horen wil, moet maar luisteren! Deze zin bedacht ik op het moment dat wij als VoorBaarn weer eens geconfronteerd werden met een voorbeeld van slechte communicatie vanuit de gemeente richting haar inwoners of ondernemers. Het is niet voor het eerst dat wij het tijdens onze algemene beschouwingen roepen, maar elk jaar komt het weer terug en dat is niet uit weelde. Of wij nou een stilte laten vallen, zaken benoemen, een denkbeeldig vraagteken creëren, of op welke manier dan ook er aandacht aan geven, het lijkt niet door te komen. Maar, dat kan ook aan onze onduidelijke manier van communiceren liggen. Want, je kan nog zoveel zenden, als het niet ontvangen wordt, is het allemaal voor niks geweest en daar helpt geen cursus tegen. Communiceren moet je doen, daar moet je niet alleen over ouwe ... Nou ja u begrijpt het wel.

De laatste algemene beschouwingen voor de raadsverkiezingen 2022 en dan zijn we nog beperkt in de tijd ook. Hoe kunnen we dan roepen hoe geweldig we zijn en dat we heus wel constructief willen meedenken met het college, maar dat de liefde wel van twee kanten moet komen. Of dat wij ook best zaken voor elkaar hebben gekregen, ondanks het feit dat we oppositie partij zijn. Dat we inmiddels toch echt wel hebben laten zien een stabiele partij te zijn of aangeven dat wij als lokale partij wel meer dan 1 onderwerp op onze agenda hebben staan. Dat zouden we allemaal kunnen doen, want de campagne is begonnen en toch kiezen we voor een gematigder toon, want we moeten het sowieso samen doen en een arrogante houding past ons niet, daarvoor staan we teveel met de poten in de klei.

Een aantal zaken willen we als VoorBaarn niet onbenoemd laten, want onder andere de zorg baart ons steeds grotere zorgen, dat lijkt een leuke woordgrap, maar het is bittere ernst! In de jaarstukken en de perspectief nota is te lezen dat de kosten voor de zorg steeds groter worden en de bijdrage vanuit de rijksoverheid steeds kleiner. Dan komt er een moment dat wij als Baarn de belasting moeten verhogen of de overige kosten moeten reduceren, anders is de zorg die nodig is niet meer te leveren.

Daarom komt VoorBaarn met een motie die oproept de brief van “Raden in Verzet” aan de kabinetsformateur waarin opgeroepen wordt aan het nieuwe kabinet om extra middelen beschikbaar te stellen te ondersteunen. Want, als wij niet voorkomen, dan helpt geen bittere pil om te genezen.

Wonen, wonen, wonen, bouwen, bouwen, bouwen, maar de grote vraag is VOOR WIE? Want als Baarn mogen we slechts 25% van de huurwoningen voorbehouden aan Baarnse woningzoekenden. Als Baarn schieten we tekort om woningen in het lage en midden segment te behouden voor Baarnse woningzoekenden. Telkens als VoorBaarn kwam met een voorstel om juist voor onze woningzoekenden deze woningen beschikbaar te houden, stuitte wij op verzet vanuit de raad, want wetgeving etc. Inmiddels zijn er steeds meer gemeenten om ons heen die wel maatregelen durven nemen om zodoende woningen te

behouden voor de eigen woningzoekenden en beleggers van buitenaf vooral ook buiten hun gemeente grenzen te houden. Dat wij als VoorBaarn dan het stempel “eigen volk eerst” krijgen zegt meer over de afzender daarvan, dan over ons.

Als VoorBaarn komen wij dan ook met een motie die het college oproept om met concrete voorstellen te komen waarin geborgd wordt dat er zoveel mogelijk woningen beschikbaar komen voor Baarnse woningzoekenden en beroepsspeculanten buiten Baarn houdt.

Maar, kleine winstwaarschuwing, bouwen graag, maar niet ten koste van alles.

Voorzitter, laten we zoals u gewend bent van VoorBaarn helder zijn, het is onze perspectiefnota niet, mocht u daar nieuwsgierig naar zijn, dan vragen wij nog een jaartje geduld. Maar, nu al beleidsarm, conserverend van aard en geen intensivering van bestaand beleid is zoiets als “op de winkel passen” of wat beter in deze tijd past, 20 minuten voor het einde van de 2^e helft met z’n allen voor de goal gaan hangen en hopen dat er geen bal doorheen komt. Het kan effectief zijn om geen risico te nemen, maar er is geen fluit aan.

In 2019 tijdens de algemene beschouwingen hadden wij een droom, een droom die op een haar na werkelijkheid leek te worden. Een droom die door vele Baarnaars werd gedeeld en waar wij als VoorBaarn nog steeds op aangesproken worden. Deze droom lijkt een utopie geworden te zijn, maar mocht het zo zijn dat het alternatief verwordt tot een nachtmerrie, dan praten wij voortaan als VoorBaarn over een visioen.

Laat ik eindigen met een vorm van hoop, want het begint er sterk op te lijken dat we Corona achter ons gaan laten en we weer in betrekkelijke vrijheid kunnen leven. Vrijheid die overigens niet dit jaar is verworven, maar 76 jaar geleden!

Geniet van en vooral met elkaar deze zomer, van alles wat we weer mogen!